

Hetzelfde....maar dan anders. (Cruyff zou het bedacht kunnen hebben)

Veel dingen zijn hier hetzelfde als bij ons, maar net ietsje anders. Juist die verschillen groot of klein maken het reizen en verblijven in een ander land zo interessant.

Thailand is echt minder liberaal dan het lijkt. Natuurlijk zou je die indruk kunnen krijgen door de aanwezige seksindustrie, maar de uitwassen beperken zich toch tot een paar toeristencentra zoals Puhket en Pattaya, maar de Thai zelf gaan echt niet topless of schaars gekleed de zee in. Zelfs de kinderen houden hun boven kleding aan, waarbij ik me niet aan de indruk kan onttrekken dat ze die dan meteen ook weer even gewassen hebben.

Maar vele dingen hier zijn anders dan ze lijken. De Thai zijn moeilijk te doorgronden. In eerste instantie bewoog ik me onbevangen en vol vertrouwen door de massa. Inmiddels weer een (nare) ervaring rijker, ben ik wat behoudender. Jammer, dat wel. Het leeft gewoon minder prettig.

De aanvaring met die crimineel heeft me toch meer gefrustreerd dan ik dacht. Ik kan er slecht van slapen, steeds zie ik dat pokdalige gezicht over me heen buigen. Over het financieel gemis kan ik me wat makkelijker heen zetten, alhoewel ik dat geld liever aan de daklozen of ongehuwde moedertjes had gegeven. Maar het is een soort angst, de bedreiging die ik moeilijk kan accepteren.

Dat gaat natuurlijk niet over als je aangifte gaat doen, maar het is zo'n beetje het enige dat je kunt doen. Bovendien als niemand aangifte doet, is er ook niemand op de hoogte van wat er zou kunnen gebeuren. Alhoewel de guard me nu heeft gevraagd ook mijn nieuw aangeschafte tasje niet aan mijn schouder of buik te dragen omdat ze er met graagte een mes doorheen duwen. Liever onder de kleding of nog beter niets meenemen. Tsja, Slachtofferhulp heb je hier niet, dus ik probeer me te vermannen en doe als de Thai, vanaf nu ben ik op mijn hoede en glimlach! En verwonder mij over alles wat hetzelfde is (lijkt).

De volgende dag kwam onze bewaker een procesverbaal in 2-voud brengen, 's-ochtends vroeg was hij al naar Sattahip gereden, dat was dan weer heel vriendelijk.

Ook zo lief was het van P. die enorme bossen met orchideeën kwam brengen, witte en een violetpaarse kleur, nu staat het hele huis vol met bloemen, kom daar maar eens om in Zeeland.

Afgelopen week ontmoetten wij een Belg. Hij woont al 3 jaar in Puhket, heeft de Tsunami meegemaakt en vertelde daarover. De verschrikkingen kennen we en over de hele wereld is wel iemand die iemand kent die erbij betrokken was. De laatste 125 slachtoffers zijn hier verleden week begraven, zonder identificatie. Ook in dit land zijn vele illegalen, veelal van de Filippijnen of van Birma, zonder werkvergunning, zonder bron van inkomsten.





De Belg organiseert niet religieuze trouwpartijen op het strand voor mensen van over de hele wereld. In februari komt er een Nederlands stel hier voor de deur, aan het strand trouwen. Hij was de hele dag bezig, rustig aan dat wel, om het strand schoon te maken en houden, honden weg te jagen, een loper uit te leggen en de versiering aan te brengen, muziekje erbij en dan elkaar bij zonsondergang het ja-woord geven, kan het romantischer?

